

թալով՝ սուլթանին կը ներկայանայ, ցոյց կուտայ հին հրովարտակները, և կ'ստանայ նոր հրովարտակ մը 1402 ին, և Հայք կը յաջողին պահել իրենց գերեզմանատունը և խաղաղութեամբ թաղել իրենց ննջեցեալները. (ժպե. հատ. Ա. էջ 218): Այս առթիւ պէտք է դիտել թէ 1402 ին Եգիպտոսի սուլթանը Մէլեք Աշրաֆ Սէյֆին շէր որ կը գահակալէր, այլ սուլթան Ֆարակը (1399—1412, Bædeker, Egypte et Soudan, 1908, XCII):

ՄԵՍՐՈՊ ՊԵ. — (1454—1461). Անթուական ձեռագիր գանձարանի մը յիշատակարանին գրիչը Ներսես երեց՝ որ Երուսաղէմի մէջ ընդօրինակած է իր ձեռագիրը՝ հետեւեալ կերպով կը յիշատակէ այս Մեսրոպ պտրքը. «Ի կաթ. Հայոց Տեառն Կարապետի և յեպիսկոպոսութեան սուրբ քաղաքիս Երուսաղիմայ Տէր Մեսրոպայ և Տէր Աբրահամին (մին Աթոռակից) և այլ ամենայն միաբանաց սուրբ Յակոբայ ամէն...» (Նոսարֆ, էջ 18):

ՄԵՍՐՈՊ (Ս.) ՎՐԴ. որ եւ ՄԱՇՏՈՅ. — Բաղմերախտ վրդ. Հայ. Ս. Եկեղեցիին. 394 ին արքունի քարտուղար. 406 ին գտիչ հայկական տառերու. Ոսկեգարու դպրութեան գլխաւոր հիմնադիրներէն մին. կ'այցելէ Ս. Երուսաղէմ յուխտ եւ յերկըրպազութէն: Այս մասին ունինք հետեւեալ վկայութիւնը. «մի ի նախեղելոց վարդապետաց. որ ի Հոգւոյն Սրբոյ խնամոցն նշանագիր երից ազգացն առնէր (Ս. Մեսրոպ), Հայոց, Աղուանից և Վրաց. նա այնուհետեւ ի սուրբն երթայր յԵրուսաղէմ մատուցանել ուխտագրութիւն: Անտի դարձեալ աշակերտօքն, և ընդ ինքեան ունելով զխաչն արծաթեղէն ոսկի խաչաց տեսակով. յորում ի տէրունեան խաչէն էր մասնաւորեալ. անցանելով ընդ Հայաստան՝ ճանապարհէ հասանել ի սահմանս արեւելից. ի գաւառն Ուտիական...» (Կղևկաց. հատ. Ա. էջ 190): Ս. Մեսրոպ՝ Սահակ Պարթեւ կթղի կենդանութեան եւ անոր մահուանէ վերջ տեղակալ կը կարգուի. կը վախճանի 17 փետր. 437 ին և կը թաղուի Օշական:

ՄԵՍՐՈՊ ՎՐԴ. — Մբ. 1701 ին կը միաբանակցէր, յիշատակարաններու համաձայն:

ՄԵՍՐՈՊ ՎՐԴ. ԲԱՂԻՇԵՑԻ, (Ագևարո). — 1643 ին Բաղէշի մէջ կ'ընդօրինակէ Առեսարան մը եւ բերելով ս. Երսղմ. կը յի-